

[Alfred Jensen.]

taletidsbegrænsning burde være, har vi ikke stillet ændringsforslag til taletidsbestemmelserne. Når vi ikke har gjort det, er det, fordi jeg i udvalget har fået formandens udtalelse for, at der ved behandlingen af forslag med mange problemer i vil blive givet ekstra taletid, for så vidt det er saglig forsvarligt. Med denne klausul vedrørende taletiden mener vi det kan gå, i hvert fald må det forsøges.

Jeg vil gerne sige, at det efter vor opfattelse er forkert, at de forskellige grupper ikke drages mere ind i arbejdet, end tilfældet er og det bliver muligt efter det foreliggende forslag. Det er jo rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Arnth Jensen sagde, at jeg havde udtalt mig for, at samtlige grupper her i folketinget skulle være repræsenteret i præsidiet. Det har jeg gjort, fordi præsidiet og forretningsordensudvalget — og det kommer i visse forhold omtrent ud på det samme — er stederne, hvor repræsentanterne må beskæftige sig med en lang række spørgsmål, som har betydning for arbejdet her i tinget, som har betydning for medlemmernes interesse, og som i allerhøjeste grad får indflydelse på arbejdsvilkårene og levestandarderne. Jeg skal ikke remse de forskellige områder op, noget er allerede nævnt af ordføreren i hans tale, andet er fremdraget af det ærede medlem hr. Arnth Jensen, men det er givet, at det er ganske urimeligt, at der findes grupper, som ikke drages med ind i præsidiets arbejde og får lejlighed til at høre, hvilke henvendelser der kommer, og derigennem bliver informeret om, hvad der kommer til folketinget, og hvilke besvarelser der gives, og er med til at træffe eventuelle beslutninger.

Jeg gør opmærksom på, at mit ønske og min tanke med en sådan repræsentation ikke er, at de små grupper skal overstemme de store partier. Jeg tror heller ikke, at noget sådant vil ske. I de mange år, jeg har været medlem af præsidiet, har der praktisk talt ikke været en situation, hvor de små partier, som var i overtal, har stemt de store partier ned. Nej, det er bare spørgsmålet om at sikre, at partierne drages mere ind i arbejdet og administrationen i folketinget.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Arnth Jensen, at det er rigtigt, at en del

af den bemyndigelse, præsidiet og præsidiets formand tidligere havde, er blevet henlagt til udvalget for forretningsordenen. Det er rigtigt, men man skal ikke glemme, at hvis ikke man åbner plads for, at grupperne kan komme ind i præsidiet, vil de heller ikke have nogen mulighed for at komme i forretningsordensudvalget, fordi det mindste, man skal have for at komme i forretningsordensudvalget, hvis ikke man kan komme i præsidiet, må være, at man har mulighed for at sætte en mand ind i et 17 mands udvalg, og så skulle man med den partistørrelse, der er her i tinget i øjeblikket, også have mulighed for at komme ind i præsidiet.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i, at som det hele har udviklet sig, er det urimeligt, at man skærer præsidiet ned til et tal på fire eller fem, hvad der nu måtte blive gældende. Det var mere rimeligt, om man tog repræsentanter ind for alle grupper og dermed sikrede deres deltagelse i den almindelige administration og i det almindelige arbejde.

Vi billiger altså ikke den ændring, der er sket her. Vi mener desuden, at den udvidelse af medlemstallet i de stående udvalg, der foreslås, nemlig en udvidelse fra 15 til 17, ikke er tilstrækkelig. Adskillige vigtige forslag under tokammersystemet blev jo både behandlet i et udvalg på 15 medlemmer her og i et udvalg på 15 medlemmer i landstinget, og det vil jo sige, at 30 medlemmer af rigsdagen så på et lovforslag og havde mulighed for at fremsætte deres synspunkter. Selvom medlemmerne i de to ting var placeret i samme parti, var deres synspunkter og opfattelse ikke altid de samme, og vi konstaterede den ene gang efter den anden, at der i de forskellige partier var forskellige synspunkter. Der var da også en taler, der her i tinget udtalte, at særstandpunkter havde større mulighed for at trives i de små partier end i de større. Hvis det er rigtigt, er det urimeligt, at man, når man nu går over til etkammersystemet, vil begrænse sig til et medlemstal i faste og midlertidige udvalg på 17 medlemmer. Efter vor opfattelse bør medlemstallet være betydeligt højere, for at flere medlemmer kan få lejlighed til at deltage i udvalgsarbejdet, være med til at drøfte, hvorledes formuleringerne skal være, og også føre syns-